

Utrinki s plezanja in iz življenja v pakistanskih gorah

Charakusa

Besedilo: David Debeljak

Nekoga toplega avgustovskega dne se skupaj z Nejcem, Urbanom in Luko znajdem v letalu na poti v povsem drug svet, tokrat pakistanski. Islamabad nas že v prvem trenutku objame z islamsko kulturo. Svet brez žensk, policijske barikade, ramadan, vojaki z mitraljezi na ulicah ter neskončno prijazni Pakistanci z obveznim *sir* ob nagovarjanju. Vprašanja v stilu "*You want some more milk tea, sir?*"¹ so nekaj povsem običajnega. Kot povprečen evropski plezalec, ki je navajen kuhanja testenin ob cesti in spanja na parkiriščih,

malce nerodno odvrnem: "*Yes, thanks. And please don't call me sir.*"² Prijazni Pakistanec odgovori preprosto "*Ok, sir*"³ in debata je končana.

Že drugi dan dostopa do baznega tabora v dolino Charakusa se telo ne strinja z namero o enomesečnem bivanju na višini nekaj nad 4000 metri. Posledično izraža protest s težkimi nogami, divjim dihanjem in glavobolom. Toda ob dohitevanju nosačev v starosti od evropskega srednješolca do upokojenca, ki brez večjih težav ves dan brez hrane in vode (v času

ramadana) nosijo 24 kilogramov težke sode, se zdijo lastni občutki v najboljšem primeru pretirani. Življenje na višini je resnično drugačen svet.

Z Luko leživa v majhnem rumenem šotoru pod Nasser Brakkom. Za aklimatizacijo smo se dan pred vzponom povzpeli na sedlo pod Britansko smerjo, prespali ter naslednji dan preplezali smer. Sonce pripeka z neznanosko močjo. Precej nepredstavljiivo za takšno višino. Smer naslednjega dne je sestavljena iz enega malce bolj strmega raztežaja, enega malce manj strmega raztežaja in grebena, po katerem plezaš tako gor kot dol. Lahkotno plezanje s čudovitimi razgledi.

¹ Bi še malo čaja z mlekom, gospod?

² Ja, hvala. In prosim, ne kličite me gospod.

³ Prav, gospod.

Nejc Marčič uživa na grebenu Britanske smeri v Nasser Brakku. Foto: Urban Novak

Peak. Ostali so daleč pred mano. Vsak korak je naporen, pogovor med glavo in nogami. Deset korakov, dihanje, deset korakov, dihanje. Spomladi sem plezal po počeh v Ameriki, potem sta prišla Chamonix s kratkimi dostopi in športno plezanje v Franciji. Da noge protestirajo, ni nič nenavadnega. Morda. Ali pa je preprosto vsaka aklimatizacija takšna.

Baza v Charakusi je postavljena na idilični lokaciji. Ledenik je dovolj oddaljen, da ni mraz, tla so ravna, mimo šotora tečejo potoki in okolica je posejana z odličnimi balvani. V Charakusi so poleg naše odprave še Američani Kayle, Hayden in Kelly ter norveška odprava. Mednarodno druženje poteka v obliki šahiranja, večernih druženj in skupnega plezanja balvanov. Ob ogromnem balvanskem potencialu in vedno motiviranem Haydn prsti dobijo primerno dozo treninga moči na teden. Pri balvanih, daljših od petih gibov, nas zaradi redkega zraka že pošteno navija, tako da je poskrbljeno tudi za vzdržljivost. Plezalna zadovoljenost je torej zagotovljena.

Kilometri pod nogami se nabirajo z vzponi, prenosom opreme in ogledi sten. V tem pogledu Urban nima konkurence. Ob nekem ogledu levo od Hassan Peaka v smeri Link Sara odkrije lepo steno, preprejeno z lednimi trakovi. Nekega jutra se dobro otovorjena odpraviva tja. Dostop se sprevrže v osemurni marš z nekaj plezanja in iskanjem prehodov preko ledeniških razpok. Pod steno postavlja šotor, se zvlečeva v spalni vreči, kuhava in razmišlja o plezanju naslednjega dne. Sredi noči jasno nebo prekrijejo snežinke. Jutranjo dilemo še zmanjšajo plazovi iz bližnjih sten. Soglasno spakirava opremo in odideva v bazo na dal⁴ in čapatije.⁵

Ob vsakem odhodu iz baze nam Sakhawat vedno zaželi "*summit in inšalah*"⁶ in nas oskrbi s čapatiji. Ko se Nejc in Luka odpravita v K7, je podobno. Naslednje dni se vsi, še posebej pa Sakhawat, oziramo v zahodni steber in iščemo dve piki. V lepem sončnem dopoldnevu se zasliši navdušeno tuljenje. Dve piki nad vršnim serakom. Ob njunem

povratku so na vrsti šopki cvetja, torta in odlično kosilo. Veselje.

Iz baze se odkriva pogled na morje granitnih sten z odličnimi počmi. Možnosti za nove skalne linije so neomejene. Iqban Wall s 500-metrsko steno v primerjavi s K7 izgleda miniaturno, toda zaradi zelo strme stene in norih počmi me tja vleče že od prvega dne. Z Urbanom se lotiva plezanja v levem delu stene z očitno linijo. V počeh različne širine in strmem plezanju me razganja od navdušenja. Na vrhu stene z utrujenimi rokami in smehom na obrazu občutim globoko zadovoljstvo.

Proti koncu odprave nam vreme pokaže še bolj mokro plat zgodbe. Spomin na tropsko vročino izginja ob snežinkah, ki padajo z neba. Urban s Kaylom in Haydnom pleza v vzhodnem stebru K7, ostali trije člani odprave pa odkrivamo svoje filmske, veslaške in skakaške sposobnosti. Posnamemo zgodbo o *Mišologu*, na turbo maximusu⁷ veslamo po bližnjem ledeniškem jezeru in skačemo v vodo z dvojno prirueto. Vsakdanjost postane obsцена ... ●

⁷ Napihljiva blazina za ležanje.

Preplezane smeri odprave Charakusa 2011:

- greben v Iqban Wallu nad bazo – Nejc Marčič in David Debeljak,
- Nasser Brakk (5200 m), Britanska smer – vsi člani odprave,
- steber levo od Nasser Brakka, ponovitev smeri Marka Prezlja (Marko Prezelj, Vince Anderson in Steve House so jo preplezali leta 2007) z varianto (zgornjih 300 metrov) – Nejc Marčič in Urban Novak,
- greben desno od Nasser Brakka, Grebenska – Luka Stražar in Urban Novak,
- Sulu Peak (5950 m) – vsi člani odprave,
- Beatrice (5800 m) – Nejc Marčič, Urban Novak in Luka Stražar,
- K7 West (~6600 m), Sanjači zlatih jam, nova smer – Luka Stražar in Nejc Marčič,
- Iqban Wall, varianta italijansko-ameriške smeri (plezali Luca Maspes, Galen Rowell, Natale Villa) – David Debeljak in Urban Novak.

Večer v baznem taboru. Kuhar Sakhawat ponovno pripravi kulinarično mojstrovino. Skupaj z Jaqoobom, ki mu pomaga pri opravkih, sta res dodana vrednost k vzdušju na odpravi. Po večerji pogosto zapravimo kakšno uro z igranjem iger. Tarok in enka. Pri slednji s polno vremo sodeluje tudi Sakhawat. Ob huronskem smehu zmaguje ali se s "pištu mater" pritožuje nad slabimi kartami. Čas in obveznosti se tam zgoraj kažejo v povsem drugačni perspektivi.

S srepim pogledom opazujem neskončno snežno pobočje nad sabo. Za aklimatizacijo hodimo na tehnično nezahtevni šestisočak Sulu

⁴ Gosta juha iz leče.

⁵ Preproste "palačinke" iz moke in vode.

⁶ Z božjo voljo na vrh.